

ejeren saaledes er udløst, gaar Kirken over til Selveje, og Udvidelsen foretages. Bekostningen derved udredes selvfølgelig først og fremmest af Kirken selv, hvis det skulde vise sig ved dens Udløsning, at den er saa velhavende, at den selv kan bestride det. Det vil dog kun i de allerfærreste Tilfælde være saaledes. Men saa overtager Statskassen Halvdelen af Udgiften, medens Resten paahviler Sognets Beboere, ganske som i det Tilfælde, hvor Kirken allerede nu er selvejende. Lovforslaget giver Adgang til i saa Tilfælde at optage det nødvendige Laan, hvorefter Bidrag til Forrentning og Afdrag heraf paalignes Menighedens Medlemmer ganske i Overensstemmelse med de Regler, der nu ere gældende for selvejende Kirker.

Lovforslaget er af mig blevet fremsat i det andet Ting, hvor det efter at have været undergivet Behandling i et Udvalg blev af dette enstemmigt indstillet til Vedtagelse med nogle enkelte ligeledes enstemmigt stillede og af mig tiltraadte Ændringsforslag, hvis Formaal væsentlig var nærmere at forklare og fastslåa enkelte af Forslagets Bestemmelser. Jeg skal hermed anbefale Forslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Kierkegaard: Efter den indgaaende Omtale, som den højtærede Kultusminister har givet nærværende Lovforslag, finder jeg ingen Anledning til at holde nogen længere Tale. Lovforslaget er fremkommet, fordi Højesteretsdommen af 25. April 1907 fastslåar, at en privat Kirketiende-ejer ikke er forpligtet til at foretage Udvidelser af alt bestaaende Kirker, medens han naturligvis har Forpligtelsen til at vedligeholde dem, og det er klart, at efterhaanden som Folkemængden tiltager — der maa, som nævnt, her særlig tænkes paa de større Stationsbyer —, kan man jo komme i den slemme Stilling, at Sognekirken bliver for lille til at rumme Kirkegængerne paa de almindelige Søndage. Man maa altsaa søge ad Lovgivningens Vej at raade Bod herpaa, og det forekommer mig da, at det Lovforslag, her foreligger vedtaget af det andet Ting, giver saa fyldige og udmærkede Bestemmelser, at jeg skal tilraade det høje Ting ved hurtig Fremme af Sagen at vedtage dette Lovforslag, da dette Spørgsmaal helst maa løses i denne Samling.

H. Rasmussen: Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af det foreliggende Lovforslag i dets Helhed. Jeg betragter

det som ret betimeligt og kan tilraade dets Gennemførelse. Jeg vil dog have Lov til at gøre en lille Bemærkning om en Bestemmelse, der er indsat i Lovforslaget.

Det hedder i Lovforslagets § 1: „For saa vidt Lov om Menighedsraad af 15. Maj 1903 bortfalder uden at være afløst af en ny Lov om Menighedsraad, skulde de ommeldte Erklæringer afgives af Sognepræsten og Kirkesangeren.“ Nu hører det vel ikke til det helt usandsynlige, at Loven om Menighedsraad kan udløbe uden at være afløst af en ny Lov paa dette Omraade, og det vilde altsaa da blive de nævnte to Mænd, der skulde afgive de Erklæringer, der her er Tale om. Jeg vilde betragte det som nok saa rimeligt, om man havde et andet Organ, der kunde afgive Erklæring paa Menighedens Vegne. Jeg tror, at det i det mindste for Landets Vedkommende vilde have været nok saa godt og nok saa betryggende, om man havde overladt til Sogneraadet at afgive Erklæring om, hvorvidt Kirkebesøget nødvendiggør Kirkens Udvidelse. Det hedder ganske vist i Forslaget — og det skal rimeligvis betragtes som en Betryggelse —, at Kultusministeren i de Tilfælde, hvor det bliver Præsten og Kirkesangeren, der skulde afgive Erklæring, skal bestemme, hvorvidt Synets Afgørelse skal indankes for et Oversyn. Jeg tror dog, det vilde være nok saa betryggende, om man lod Sogneraadene afgive de i Lovforslaget omtalte aarlige Erklæringer, og vil man mene, at det vil være rigtigt i saadanne Tilfælde at beholde Kultusministeriet som Repræsentant for Menigheden, er der intet i Vejen for, at dette kan ske. Jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Kultusminister, om han ikke kunde gaa ind paa at ombytte Præsten og Kirkesangeren med den kommunale Styrelse i dette Tilfælde.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg takker det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Kierkegaard) for hans Anbefaling af og velvillige Udtalelser om Lovforslaget. Det ærede Medlem for Skanderborg (H. Rasmussen) ønskede, at det blev Sogneraadene, hvem det paalagdes at indgive de Beretninger, der ere foreskrevne i Loven. Efter Forslaget er det henlagt til Menighedsraadet, og jeg er ganske vist af den Formening, at naar Loven om Menighedsraad udløber, vil den blive erstattet af en ny Lov, saa at man bevarer denne Institution. Men man maa jo forudsætte